

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 23-9-2012

Chúa nhật 25 Thường niên

Năm B

Phục vụ mọi người

LỜI CHÚA: Mc 9, 30-37

Hôm ấy, Đức Giêsu và các môn đệ ra khỏi đó, đi băng qua miền Galilê. Nhưng Đức Giêsu không muốn có ai biết, vì Người đang dạy các môn đệ rằng: “Con Người sẽ bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết chết Người, và Người bị giết chết, rồi sau ba ngày Người sẽ sống lại”. Nhưng các ông không hiểu lời đó, và các ông sợ không dám hỏi lại Người.

Sau đó, Đức Giêsu và các môn đệ đến thành Caphácnaum. Khi về tới nhà, Đức Giêsu hỏi các ông: “Đọc đường, anh em đã bàn tán điều gì vậy?” Các ông làm thinh, vì khi đi đường, các ông đã cãi nhau xem ai là người lớn hơn cả. Rồi Đức Giêsu ngồi xuống, gọi Nhóm Mười Hai lại mà nói: “Ai muốn làm người đứng đầu, thì phải làm người rốt hết, và làm người phục vụ mọi người”.

Kế đó, Người đem một em nhỏ đặt vào giữa các ông, rồi ôm lấy nó và nói: “Ai tiếp đón một em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy; và ai tiếp đón Thầy, thì không phải là tiếp đón Thầy, nhưng là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”.

SUY NIỆM

Các kỷ lục thế giới cứ được nâng cao hoài, vì ai cũng muốn phá kỷ lục để được đứng nhất: chạy nhanh nhất, nhảy cao nhất, ném xa nhất... Các đĩa nhạc chỉ muốn nằm mãi trong top-ten, Các cuốn sách chỉ muốn là sách bán chạy nhất. Đẹp nhất, giỏi nhất, giàu nhất, thế lực nhất... Cuộc

(xem tiếp trang 2)

**Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đến Liban:
Như một sứ giả hòa bình**

WHĐ (15.09.2012) / VIS – Lúc 14g00 (giờ Beirut, tức 18g00 giờ Hà Nội) ngày 14-09-2012, chiếc phi cơ của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã hạ cánh xuống phi trường mang tên Rafiq Hariri, vị thủ tướng bị ám sát năm 2005, ở Beirut, mở đầu chuyến tông du ba ngày tại Liban.

Chào đón ĐTC có các quan chức Nhà nước Liban: Tổng thống Michel Sleiman, Chủ tịch Quốc hội Nabib Berri, Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng Nagib Miqati. Đồng thời ra đón ĐTC còn có Đức Thượng phụ Giáo chủ Công giáo Đông phương (nghĩ lễ Maronit) Béchara Boutros al-Rahi.

Trong diễn văn đầu tiên tại Liban, trước hết ĐTC đề cập đến chuyến viếng thăm Vatican của Tổng thống Michel Sleiman vào tháng Hai 2011. Trong chuyến viếng thăm này, tổng

thống đã đặt tượng Thánh Maron ở mặt tiền Đền thờ Thánh Phêrô. Pho tượng “thể hiện một di sản tinh thần lâu đời, khẳng định lòng tôn kính của dân tộc Liban đối với vị tông đồ

tiên khởi và các đấng kế vị ngài”.

Tiếp đến ĐTC nêu lên mối quan hệ rất tốt đẹp giữa Tòa Thánh với Liban

(xem tiếp trang 2)

**Giới thiệu những hình ảnh chưa từng được công bố
về Công đồng Vatican II**

WHĐ (19.09.2012) – Một bộ phim tài liệu giới thiệu những hình ảnh chưa từng được công bố về Công đồng Vatican II sắp được Hội đồng Tòa Thánh về Truyền thông xã hội trình chiếu.

Trong số những hình ảnh được Viện tư liệu điện ảnh trực thuộc Hội đồng Tòa Thánh về Truyền thông xã hội khai thác, có quang cảnh một phiên họp tại Đền

thờ Thánh Phêrô, dưới sự chủ tọa của Đức giáo hoàng Phaolô VI và Đức cha Karol Wojty#a, Tổng giám mục Krakow (Ba Lan), sau này là Đức giáo hoàng Gioan Phaolô II đang phát biểu bằng tiếng Latinh.

Ngày 17-09 vừa qua, tại Roma, Đức TGM Claudio Maria Celli, Chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh về Truyền thông xã hội, đã cho biết bộ phim tài liệu này sẽ được trình chiếu rộng rãi từ ngày 11-10-2012, nhân kỉ niệm

50 năm khai mạc Công đồng Vatican II.

Các nhà thực hiện bộ phim đã khai thác hơn 200 giờ tư liệu đã có để thực hiện bộ phim dài hàng chục

giờ chiếu những hình ảnh chưa từng được công bố.

Đức TGM Celli giải thích lý do thực hiện bộ phim “nhằm cung cấp một

(xem tiếp trang 3)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

sống quả là một cuộc tranh đua không ngừng. Các nhà tâm lý học coi những tranh đua đó là cần thiết để hình thành nhân cách. Các nhà xã hội học coi những tranh đua đó là cần thiết cho sự tiến bộ của xã hội. Tiếc thay, lắm khi người ta đã dùng bao mưu mô để đạt được và giữ được vị trí hàng đầu. Đoping trong thể thao chỉ là một thí dụ nhỏ.

Ngay trong Nhóm Mười Hai cũng có tranh chấp. Sau khi Đức Giêsu loan báo con đường hẹp của khổ đau, các môn đệ vẫn chưa ra khỏi được con đường của mình. Đang lúc đi đường mà các ông cũng cãi nhau xem ai là người lớn nhất trong nhóm. Đức Giêsu tế nhị đợi về tới nhà mới hỏi như thế Ngài không biết rõ đầu đuôi. Các môn đệ làm thinh không trả lời. Đức Giêsu tôn trọng khoảnh khắc lặng lẽ cần thiết ấy để mỗi người trở về với bao thèm khát của lòng mình, đối diện với bao tham vọng đang sôi sục. Đức Giêsu ngồi xuống thư thái như một vị thầy. Ngài chẳng nặng lời với các nhà lãnh đạo Hội Thánh tương lai. Ngài dạy cho họ con đường trở nên lớn lao thực sự: “Nếu ai muốn làm người đứng đầu, thì phải làm người đứng cuối mọi người và phục vụ mọi người”.

Đức Giêsu đưa ra một cuộc cách mạng về quan điểm. Người lớn nhất, người đứng đầu không phải là người dùng quyền để lãnh đạo chỉ huy từ trên cao, nhưng là người đến trước mọi người và về sau mọi người, để phục vụ. Khi phục vụ vô vị lợi, tôi được thực sự lớn lên trước mặt Thiên Chúa, trước mặt anh em. Người lớn nhất là người phục vụ hết mình nhất. Chúc vụ, chúc vị, chức tước, chức quyền đều không phải là điều xấu, nếu chúng được dùng như phương tiện để phục vụ.

Nếu người đứng đầu lại phải sống như người đứng cuối, thì còn ai muốn đứng đầu nữa không? Thế giới hôm nay rất cần những người muốn đứng đầu theo kiểu Đức Giêsu, nghĩa là trong phục vụ khiêm hạ. Ai trong chúng ta cũng có chút ít quyền hành, cũng là người đứng đầu một tập thể nhỏ nhỏ. Ước gì chúng ta không để mình bị hư hỏng vì quyền hành, nhưng biết dùng quyền hành để đem lại hạnh phúc cho tha nhân.

(xem tiếp trang 3)

ĐTC đến Liban: Như một sứ giả hòa bình

và nhắc lại mục đích chính của chuyến tông du đến Liban của ngài là ký và công bố văn kiện Ecclesia in Medio Oriente (Giáo hội tại Trung Đông), Tông huấn hậu Thượng Hội đồng Giám mục đặc biệt về Trung Đông.

ĐTC ngỏ lời chào và cảm ơn hàng giáo phẩm đã ra đón ngài: Đức hồng y Nasrallah Boutros Sfeir, nguyên Thượng phụ Giáo chủ Công giáo Đông phương (nghi lễ Maronit) và kế vị ngài là Đức Thượng phụ Béchara Boutros, tất cả các giám mục Liban. ĐTC cũng chào và cảm ơn tất cả các tín hữu đã chào đón ngài. ĐTC đề cập đến ý nghĩa của Tông huấn sẽ được công bố và về chuyến tông du Liban: “Tông huấn được gửi đến toàn thể thế giới như một đề nghị về lộ trình cho những năm sắp tới. Trong thời gian ở Liban, tôi vui mừng được gặp gỡ nhiều đoàn đại biểu các cộng đoàn Công giáo Liban để cùng nhau dâng Thánh lễ và cầu nguyện. Sự hiện diện, mọi quyết tâm và chứng từ của các cộng đoàn Công giáo trong cuộc sống hằng ngày là một đóng góp đã được cả xã hội nhìn nhận và đánh giá cao”.

ĐTC ngỏ lời chào các vị Thượng phụ Giáo chủ, tất cả các giám mục Chính thống giáo và đại biểu các cộng đồng tôn giáo khác đã ra đón ngài: “Các bạn thân mến, sự hiện diện của các bạn đã biểu lộ ước muốn cùng tôn trọng nhau với sự trân trọng và tinh thần hợp tác. Cảm ơn các bạn về mọi nỗ lực và tin chắc các bạn tiếp tục tìm kiếm những con đường dẫn đến hiệp nhất và đồng thuận”.

ĐTC nêu cao tinh thần sống hòa hợp của người Liban

Tôi không quên những biến cố đau buồn đã xảy đến cho đất nước xinh đẹp của các bạn trong nhiều năm qua. Mọi người Liban sống hòa hợp với nhau đã chứng tỏ cho toàn thể vùng Trung Đông và thế giới thấy một quốc gia hoàn toàn có thể kiến tạo sự hợp tác giữa những Giáo hội khác nhau, giữa mọi thành phần trong Giáo hội Công giáo duy nhất, sự hợp tác với các Kitô hữu thuộc các hệ phái trong tinh thần huynh đệ hiệp thông, đồng thời xây dựng sự hòa hợp và đối thoại trong tinh thần tôn trọng giữa các Kitô hữu và tín đồ các tôn giáo khác. Các bạn và tôi đều biết sự quân bình này được nêu lên khắp nơi như một tấm gương nhưng lại rất mỏng manh, dễ bị phá vỡ mỗi khi tình hình như dây cung

kéo căng hoặc phải chịu những sức ép thường mang tính chất phe phái, kể cả vụ lợi, đi ngược lại và xa lạ với tính cách mềm mỏng, hiền hòa của người Liban. Những lúc như thế cần phải thực sự ôn hòa và sáng suốt. Lý trí phải thắng vượt sự nóng nảy vội vàng vì lợi ích chung của tất cả mọi người”.

Cần phải có Chúa trong cuộc đời mỗi người và cuộc sống của đất nước

Tiếp theo, ĐTC nói: “Tôi đến đây cũng để nói lên rằng rất cần phải có Chúa trong đời sống mỗi người và cũng rất cần biết sống chung với nhau. Hòa hợp là điều quốc gia các bạn mong mỗi chỉ có thể vững bền khi biết niềm nở và hào hiệp đón nhận tha nhân, đồng thời phải phát xuất từ Thiên Chúa, Đấng muốn mọi người là anh em với nhau. Sự quân bình lừng lẫy của Liban nếu muốn được duy trì phải nhờ đến thiện chí và quyết tâm của mọi người Liban. Chỉ như vậy, sự quân bình này mới trở thành kiểu mẫu cho mọi người trong khu vực và cho khắp thế giới. Công cuộc này không chỉ do con người mà còn phải bền bỉ, bằng bất cứ giá nào cũng phải chú tâm nài xin Chúa ban ơn”.

Chủ đề chuyến tông du: “Thầy ban bình an của Thầy cho anh em”

Kết thúc bài diễn văn, ĐTC nói: “Những mối liên hệ giữa Liban và Đấng kế vị Thánh Phêrô rất lâu đời và bền chặt. Vì thế tôi đến Liban trong tư cách một người hành hương hòa bình, như một người bạn của Chúa và bạn của mọi người. Đức Kitô đã nói: “Thầy ban bình an của Thầy cho anh em” (Ga 14, 27). Theo một ý nghĩa biểu tượng, hôm nay tôi còn vượt khỏi đất nước của các bạn để đến với các quốc gia khác tại Trung Đông, như một người hành hương hòa bình, như một người bạn của Chúa và bạn của mọi người đang sinh sống tại tất cả các quốc gia trong khu vực, dù họ theo tín ngưỡng hoặc có niềm tin nào. Niềm vui và những khó nhọc của các bạn luôn hiện diện trong lời cầu nguyện của giáo hoàng, người luôn nài xin Chúa trợ giúp và an ủi các bạn. Tôi có thể bảo đảm với các bạn, tôi hằng cầu nguyện cách riêng cho những ai đang chịu đau khổ trong khu vực này và họ thật đông đảo. Pho tượng Thánh Maron nhắc tôi nhớ những gì các bạn đang sống và chịu đựng”.

Sau lễ đón tiếp, ĐTC và đoàn tháp tùng được đón về Tòa Sứ thần Tòa Thánh tại Harissa. ■

(VIS, 14-09-2012)

DHY Jean-Louis Tauran:
**“Kitô hữu và người Hồi giáo
có chung một kẻ thù...”**

có tiếng súng. Bởi vậy, các bên phải bỏ khí giới, phải ngồi vào bàn để thương thuyết, với sự trợ giúp của cộng đồng quốc tế. Cũng phải có sự giúp đỡ nhân đạo để các quyền căn bản của con người được tôn trọng. Kế đó, cùng nhau xây dựng một xã hội ở đó các quyền của mọi con người đều được tôn trọng, mà không hề bị phân biệt đối xử.

– *Chuyến tông du này hẳn đánh dấu một giai đoạn trong cuộc đối thoại giữa Hồi giáo và Kitô giáo?*

– Chắc chắn rồi. Điều Đức giáo hoàng nói về chủ đề này sẽ là một tấm

giấy thông hành đối với chúng tôi. Tôi đặc biệt nghĩ tới những khó khăn chúng tôi gặp phải với Ai Cập hay với các nước khác. Đức giáo hoàng đã cho thấy ngài không hề có ý định hạ thấp Hồi giáo, trái lại thì có. Câu sau đây trong bài diễn văn của ngài tại dinh tổng thống cho thấy ngài nhắm tới điều cao hơn nữa: “Niềm tin đích thực không thể gây chết chóc. Kẻ kiến tạo hòa bình là người khiêm tốn và chính trực. Do đó, các tín hữu hôm nay có một vai trò thiết yếu, đó là vai trò làm chứng cho hòa bình vốn từ Thiên Chúa mà đến. Không thể để cho cái ác toàn thắng vì những người của Chúa không hành động. Chẳng làm gì cả lại còn tệ hơn.” Mặt khác, trong Tông huấn, ngài khẳng định rằng sống chung với nhau không phải là điều không tưởng. Đó là sứ điệp.

– *Trong bối cảnh này, phải khuyến khích các cộng đồng Kitô hữu đang là nạn nhân của các cuộc tấn công của chủ nghĩa cực đoan như thế nào?*

– Kitô hữu và người Hồi giáo có chung một kẻ thù, đó là chủ nghĩa Hồi giáo quá khích. Từ lâu, tôi đã cho thấy là tất cả phải bắt đầu từ trường học, với việc giáo dục. Chính qua đó, người ta có thể bắt đầu thay đổi xã hội. Điều làm nên nước Liban, chính là trường học: mọi người dân Liban, từ trung học đến đại học, dù thuộc niềm tin nào, đều học cùng một sách giáo khoa, có chung cùng một thầy dạy. Bản thân tôi cũng đã có lúc dạy học ở Liban. Cách người

ta giảng dạy môn lịch sử quả có tính quyết định. Đó là chìa khóa để mở tương lai. Tôi nhiều lần ghi nhận cùng với các người Hồi giáo tham gia đối thoại rằng trong các sách dạy sử tại các nước Hồi giáo, người Kitô hữu không được gọi là Kitô hữu mà là “những người lầm lạc trong lòng tin”. Đây là một điều người ta có thể chỉnh sửa một cách dễ dàng. Các người đối thoại của tôi, nói chung, xác tín về điều này, nhưng vấn đề còn phải là thực thi những chỉnh sửa này về mặt pháp luật, hành chính...

– *Sau chuyến tông du này, Đức hồng y có cảm thấy nhẹ nhõm?*

– Có chứ. Đức giáo hoàng đã phát biểu với một tầm nhìn độc đáo. Với sự hiền từ vốn quen thuộc của ngài, với

sự tốt lành và lòng quan tâm đến con người. Tôi đặc biệt nghĩ rằng trong tương lai tình hình của chúng tôi với đại học Al-Azhar ở Cairo sẽ được làm sáng tỏ. (Chú thích của báo: đại học đã ngưng cuộc đối thoại với Roma vào đầu năm 2012, sau phát biểu của Đức giáo hoàng liên quan tới một loạt các vụ khủng bố, cho rằng ngài chỉ động lòng trước những khổ đau của người Kitô hữu).

– *Có thể nói được rằng Beirut đã xóa bỏ cuộc tranh luận ở Ratisbon?*

– Trong thời gian vừa qua, cuộc tranh luận đã được khơi dậy, nhưng trong suốt hai năm, tôi không thấy có vị Hồi giáo nào trong số những người tham gia đối thoại khơi lên vấn đề Ratisbon. Đức giáo hoàng đã nói rõ về vấn đề này. Mọi người đều xác tín rằng tôn giáo và bạo lực không thể đi đôi được với nhau. Bản văn của Đức giáo hoàng khi ấy đã nói lên điều này một cách rõ ràng, không ụp mở.

– *Liban có thực sự là một mô hình?*

– Chắc chắn là như vậy trên bình diện các mối quan hệ giữa các Kitô hữu và người Hồi giáo. Đức giáo hoàng đã nói điều này với các vị có trách nhiệm Hồi giáo Liban. Ngài quy về cuộc đối thoại giữa Hồi giáo và Kitô giáo, nhưng dĩ nhiên, không phải về hệ thống hiến pháp. ■

Theo Frédéric Mounier
(báo La-Croix,

phóng viên thường trú tại Roma)

SUY NIỆM
TIN MỪNG CHÚA NHẬT

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa,
xin ban cho chúng con ánh sáng đức tin
để nhận ra Chúa hôm nay và
hằng ngày,
nơi khuôn mặt khốn khổ
của tất cả những người bị thử thách:
những kẻ đói, không chỉ vì thiếu
của ăn,
nhưng vì thiếu Lời Chúa;
những kẻ khát, không chỉ vì thiếu
nước,
nhưng còn vì thiếu bình an, sự
thật, công bằng và tình thương;
những kẻ vô gia cư,
không chỉ tìm kiếm một mái nhà,
nhưng còn tìm một con tim hiểu
biết, yêu thương;
những kẻ bệnh hoạn và hấp hối,
không chỉ trong thân xác,
nhưng còn trong tinh thần nữa,
bằng cách thực thi lời hy vọng này:
“Điều mà người làm
cho người bé mọn nhất trong anh em
là làm cho chính Ta”. ■
(Chân phước Têrêxa Calcutta)

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

Gới thiệu những hình ảnh...

tài liệu thuần túy mang tính sử liệu về Giáo hội, liên quan đến những thời điểm nổi bật nhất” và mong với 14 cuộc phỏng vấn đặc biệt với các vị tham dự Công đồng và các chuyên gia khắp thế giới, bộ phim sẽ mang đến cho mỗi người chìa khóa khám phá ý nghĩa của Công đồng.

Trong số các vị được phỏng vấn, có Đức hồng y Walter Kasper, nguyên Chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh cổ võ sự Hiệp nhất các Kitô hữu, Đức hồng y Antonio Cañizares, Bộ trưởng Bộ Phụng tự và Kỷ luật Bí tích, Đức hồng y Donald Wuerl, Tổng giám mục Washington; Đức hồng y André Vingt-Trois, Tổng giám mục Paris, Đức cha Bechara Pierre Rai, Thượng phụ Antiokia nghi lễ Maronit; và Đức ông Loris Capovilla, hồi đó là thư ký riêng của Đức giáo hoàng Gioan XXIII.

Ngoài ra vào ngày 11-10, Đài truyền hình RAI của Ý sẽ phát phiên bản dài 90 phút, đồng thời phiên bản “dành cho các địa phương” cũng sẽ được phân phối theo yêu cầu của các hàng giám mục. ■

Đức hồng y Jean-Louis Tauran: “Kitô hữu và người Hồi giáo có chung một kẻ thù, đó là chủ nghĩa Hồi giáo quá khích”

Đối với Đức hồng y chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh về đối thoại liên tôn, trong bài trả lời các câu hỏi do báo La Croix và hãng thông tấn Roma I. Media nêu lên, chuyến tông du tại Liban của Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI đã đánh dấu một giai đoạn quan trọng trong cuộc đối thoại giữa người Hồi giáo và người Kitô hữu.

– Các người Hồi giáo tham gia cuộc đối thoại liên tôn đã phản ứng ra sao trước các lời phát biểu của Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI trong cuộc gặp gỡ với họ?

– Hồng y Jean-Louis Tauran: Các vị lãnh đạo Hồi giáo đã phản ứng rất tích cực trước bài diễn văn của Đức giáo hoàng. Đối với các người Hồi giáo khác cũng vậy. Theo những gì tôi biết được thì người Hồi giáo, đặc biệt, người có trách nhiệm ở khu vực, cho là Đức giáo hoàng đã nói lên chính điều họ chờ đợi.

– Đức hồng y có ngạc nhiên về các phản ứng này?

– Một sự đáp ứng đầy nhiệt tình vượt quá mong đợi của tôi. Đức giáo hoàng đã bày tỏ lòng ngưỡng mộ của ngài đối với Hồi giáo, tuy vẫn giữ tính đặc thù của Kitô giáo, dĩ nhiên. Đây không phải là vấn đề hạ giá đức tin của mình, cũng không phải là tạm thời đặt đức tin ấy sang một bên! Ngài đã thường nói đến điều này. Nhưng nếu quý vị đọc các bài diễn văn của Đức giáo hoàng, đặc biệt diễn văn tại dinh tổng thống ở Baabda, quý vị sẽ thấy ngài nhiều lần nhấn mạnh tới việc đối thoại. Điều này rất quý giá đối với chúng tôi trong tương lai.

– Trong bối cảnh cuộc khủng hoảng tại Syria hiện nay, các quan hệ giữa Hồi giáo và Kitô giáo chuyển biến ra sao?

– Tại Liban, chúng tôi không gọi lên cuộc khủng hoảng tại Syria. Liban và Syria là hai nước có chủ quyền riêng. Nhưng rõ ràng là Đức giáo hoàng đã lên tiếng kêu gọi hòa bình. Đối với Tòa Thánh, người ta không thể xây dựng hòa bình bao lâu còn

(xem tiếp trang 3)

Ratzinger – Martini: hai lối nhìn, một Giáo hội

Cái chết của tu sĩ Dòng Tên, Đức hồng y Carlo Maria Martini, nguyên Tổng giám mục Milano, cho chúng ta cơ hội suy tư nghiêm túc về tính đa quan điểm cần có trong Giáo hội.

Xung quanh người quá cố, nở rộ biết bao tranh biếm họa: nào là “người chống giáo hoàng”, “người lập giáo hoàng”, “vị giáo hoàng không được bầu”, “giáo hoàng của những người không tin”, “biểu tượng của phe cấp tiến”, v.v... Cứ như là một kiểu phong chán phược trước trên các phương tiện truyền thông ảo. Và bài trả lời phỏng vấn của ngài, nổi tiếng sau khi ngài qua đời, đã được nhiều phương tiện truyền thông nhanh chóng phổ biến trên khắp thế giới, trong đó có tờ “La Croix”, được nhiều người coi như lời cảnh báo cuối cùng cho một Giáo hội đang được Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI lèo lái theo quan điểm của mình.

Cần phải tỉnh táo. Từ thời Phêrô và Phaolô, lịch sử Giáo hội đã được dệt bằng những lối nhìn, chắc chắn là khác nhau, nhưng không nhất thiết phải cạnh tranh với nhau, có chút gì giống như dùng kính 3D để xem màn hình nổi.

Có thực sự cần phải đặt nhà thần học Ratzinger “bảo thủ” đối lập với học giả Kinh Thánh “cấp tiến” Martini không? Nhà thần học Ratzinger xem ra như bị ám ảnh về tính bền vững của cơ chế trong khi học giả Kinh Thánh Martini không ngừng mở ra những cánh cửa cho những người đang chen chúc ở mái hiên được bước vào chính điện. Ratzinger, sứ giả của chân lý, sẽ gồng mình bảo vệ kho tàng đức tin, vốn không thay đổi từ muôn đời cho đến muôn đời. Trong khi Martini, bám chặt vào sự tăng triển và tính khả tín của Tin Mừng –hiện đang trở nên độc đáo hơn bao giờ hết–, lại mong cho mọi người được hưởng nếm Lời ấy một cách vô điều kiện. Ratzinger mời

gọi người nam và người nữ nỗ lực hết sức chung sống một cuộc sống tự do và phong phú, trong khi Martini hướng đến số đông bị cuộc sống làm tổn thương, không thể hoặc không muốn sống đến cùng thách thức này.

Chắc hẳn ĐHY Martini đã cao giọng nói lên rõ ràng điều mà các hồng y, tổng giám mục, giám mục, phó tế, giáo dân, những người nam và nữ ngày hôm nay chỉ có thể thì thầm,

ngay cả ở Roma. Và trên mảnh đất văn hóa La Mã chật chội, luồng gió chướng này gây khó chịu cho những người có thể nhâm lẫn giữa sao chép và sáng tạo, đến

mức có nguy cơ ủng hộ thái độ đứng đưng vốn đã thành phổ biến ở phương Tây, vì họ cứ xa lánh dần những thách thức lớn của thời đại.

Thế nên cần phải tỉnh táo. Ratzinger và Martini, sinh cùng một năm, đều đưa ngón tay chỉ Nước Chúa ngự đến. Thật đáng tiếc nếu quên đi điều đó và chỉ nhìn vào ngón tay. Lịch sử Giáo Hội được viết từ 2000 năm nay và vẫn được viết mãi. Ai đã đọc “Ánh sáng thế gian” (nxb. Bayard), cuốn sách tâm tình của Ratzinger, đều tìm thấy trong đó dấu ấn của Martini. Và công trình to tát của vị hồng y Dòng Tên, cũng như công trình đồ sộ của Ratzinger, đều bày tỏ sự gắn bó sâu xa với sự thật của Tin Mừng, sự thật đã không bao giờ và sẽ chẳng bao giờ ngưng quấy rầy những người xu thời đủ loại. Thực ra, Giáo hội không thể hài lòng với chỉ một Ratzinger hay Martini. Giáo hội cần đến cả hai. Theo bước các ngài và hướng đến Nước Trời, mỗi người đều được tự do lựa chọn con đường của mình. Sự đa dạng trong Kinh cầu các thánh, được hát lên trong tang lễ Đức hồng y, theo nghi thức Milano, làm chứng cho sự tự do ấy trong tính đa dạng của nó. ■

(Frédéric Mounier, 03-09-2012)

Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam tuyển chọn bài viết, tin tức từ hdgmvietnam.org, phát hành thứ Năm hàng tuần trên trang hdgmvietnam.org theo dạng pdf
